

Ya Bahane Değil Mi Gel İşte!

Güncel zorluklarda aracı önceleyen tutumlar ve amacı gölgeleyen yaklaşımlar, insanın ruhunu kirletmekle kalmıyor, ÖZ'e odaklanmayı da zorlaştırıyor.

Bilinçli bir niyetle tarihsel köklere yapılan ziyaret, bu bağlamda dönüştürücü anlamlara sahiptir. Bahane üreten yaygın kanıların ötesinde insanın kendine bakmasını ve geçmişini sorgulamasına neden oluyor.

Çünkü ruhtan (yani yuvadan) hayata giden yolu aydınlatan kültürel ziyaretler, insanın insanlığını besleyen ve ruhunu temizleyen aktiviteler arasındadır. Gelişimin de önemli etkenlerindedir.

Ruhun (yüreğin) temizliği ihmal edildiğinde, kalp kararır ve katılaşıır. Katılaşımış bir yürek üzerine gelişim inşa etmek, kayaya tohum ekmeğe çalışmak gibidir.

Tohumun yetişebilmesi için nasıl verimli toprağa ihtiyaç duyuluyorsa, kültürel gelişim için de kararmamış, katılaşımamış bir yüreğe ve kültürel alışverişlere ihtiyaç vardır.

İrak-Erdil'de hizmet sunan Süryani Kültürü ve Sanatları Genel Müdürlüğünün eski müdürü Sayın Dr. Robin Beth Şmuyel üretken bir yazardır. Entelektüel birikimiyle dünyada önemli konferanslara katılan bir hocadır. Süryani dünyasının önde gelen bir kültür temsilcisidir. Süryanicenin aktif kanaat önderlerinden birisidir.

Bu değerli hocamız Amarika-Şikago'da yaşayan abesi Sayın Elias Beth Şmuyel ile birlikte 22-27 Mayıs 2023 tarihlerinde Mardin'de misafirimiz oldu. Birlikte Mardin'in tarihsel derinliğine dalarak, o derinliklerde ve derinliklerden günümüze gelen kutsal mekânları ve köyleri gezdik. Tarihte iz bırakan Süryanice dilinin evlatları olarak, **“duvarlar yerine köprüler”** şiarının önemini dile getirirken ufuk açıcı entelektüel sohbetler yaptık. Kalpsiz yaşamının zorluklarını ve zararlarını konuşurken, bilinen bir kısır döngünün içine yuvarlandık.

O yuvarlanma esnasında -çıkış yolu ararken- ünlü yazar James Allen'in (1864-1912) şu değerli cümlesi aklıma geldi. Diyor ki; **“Hayatın ruhu ve özü adaletsizlik değil, adalettir. Dünyanın ruhsal düzenine biçim ve hareket kazandıran kuvvet ahlaksızlık değil, doğruluktur. O halde, insan evrendeki doğruyu bulmak için öncelikle kendisinde doğruyu aramalıdır ve bu doğruyu arama sürecinde, düşüncelerini başka insanlara ve şeylere göre düzenledikçe, başka insanların ve şeylerin de ona doğru değiştiğini görecektir.”**

Bana öyle geliyor ki, niyet olarak ilahi iradeyle henüz barışmadık. Hala çatışma halindeyiz. Bu çatışma devam ettikçe, huzurumuz kaçmaya devam edecektir. İlahi irade ile barıştığımızda ve onunla fikir birliğine vardığımızda, her şey daha rahat ve daha güzel olacaktır. Bunu deneyimleyerek öğreneceğiz. Çünkü ilahi irade ile ilişki sağlam ve tutarlı değilse, istikrarsızlık ve ahlaksızlık hayatın tüm alanlarına sirayet eder. İçsel boşluklar dolmaz olur. İnsan dengesizleşir. Toplumsal sorunlar artar.

Maddedeki mana arayışında, pozitif değerlere ulaşma çabasında, hep o ilahi iradenin izleri ve yansımaları vardır.

Yaşam yolculuğunda içimizdekini dışarıya vurma meramında o izlere ve o yansımaya göre davranabilirsek, her şey olumlu yönde farklılaşır. Güzelleşir.

Çünkü o irade hayatı var eden yaşam enerjisidir. SEVGİDİR.

O sevginin hayatımızı yönlendirmesine ve melekelerimizi yönetmesine izin vermekle yükümlüyük.

İstemesini biliyorsak, çalışmayı, emek vermeyi, ekmeyi bilmek zorundayız.

Çünkü sorumsuzluk eken, sorumsuzluk biçecektir.

Demir sağlamdır ama onu kendi pası zayıflatır. Hatta çürütür. İnsanı da yıkan çoğunlukla kendi negatif enerjileridir. Kötü düşünceden türeyen söylem ve eylemleridir.

Bu nedenle nasıl düşündüğümüzü, ne ektiğimizi iyi öğrenmemiz ve bilmemiz gerekir. Çünkü günün sonunda ektiğimizi biçeceğiz.

İster söz, ister emek, ister madde, ister mana ne ekersek onu buluruz.

Ekmek, ağızdan çıkan iyi bir sözse, güzel bir tohumdur, büyür güzelleşir gelir bizi bulur. Ağızdan çıkan kötü bir söz ise oda büyür, çirkinleşir gelir yine bizi bulur.

Nasıl ki, bitkinin yeşermesini sağlayan tohumdur ve tohumsuz bitki nasıl yeşermiyorsa, aynı şekilde insanın eylemlerini yeşerten de gizli düşünce tohumlarıdır. Ve bunlar olmadan eylemler ortaya çıkmaz.

O halde yaşam ve gönül tarlasına güzellikler ekelim ki, güzellikler bizi bulsun. Sorgusuz sualsiz kendimiz olalım. Özgünlüğümüzü yaşayalım.

Tarihi gemiŖe sahip bir yöreyi, kutsal bir mekn/mekânları, dünyaya kök salan bir köyü/köyleri ziyaret etmek; kimliği oluŖturan o yerin ve o meknn zaman üstü ruhuyla irtibata geçmek çok anlamlıdır. Çok değerlidir. YaŖamın gelgitlerinde ve güncelin akıntılarında ruhumuzu ısıtma, kendimizi dinleme, kendimizi bulma, kendimizi keŖfetme, kendimizi tanıma konusunda cesaretlendirici anlamlara sahiptir.

Belki bu nedenledir ki, Mardinli yazar Murathan Mungan Ŗu çağrıyı yapmaktadır:

“Bir bahane bul uğra gönlüme... Ne bileyim ‘Birine bakıp çıkacaktım’ de, ‘Kalbimin anahtarını unuttum, onu alabilir miyim?’ de... Ya bahane değil mi gel iŖte!”

Saygıarla

Yusuf BeętaŖ